

[Ebba Strange]

Christiania og lave lokalplaner. Vi var nogle, der i sommerens løb talte med de socialdemokratiske ministre om, hvordan man kunne komme i gang med arbejdet derude.

Derefter fik vi et regeringsskift, og så skete der ikke et hak, før oppositionen igen satte sig sammen, før man på initiativ af Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og VS satte sig sammen og sagde, at der måtte gøres et eller andet i Christiania. Hvem var det, der lavede forslaget til folketingsbeslutning? Var det regeringen? Vel var det ej. Den sad sådan, at man skulle tro, at den nød, at det var ved at gå i spåner derude. Vi var nogle andre, der følte os ansvarlige og udarbejdede et forslag til folketingsbeslutning. Det gjorde vi så. Det blev vedtaget i sommeren 1986.

En vigtig del af dette forslag til folketingsbeslutning var, at der skulle nedsættes en styringsgruppe, som kunne være bindeled mellem christianitterne og Forsvarsministeriet, der ejer Christiania. Det regnede vi så med at regeringen nok gjorde, for vi regner stadig væk med, at det almindelige parlamentariske system tilsiger ministre at rette sig efter beslutninger, der er vedtaget af et flertal i Folketinget.

Der skete og skete og skete ikke noget sommeren over, så i efteråret 1986 måtte vi, der stod bag folketingsbeslutningen, igen selv tage initiativet, og efter adskillige henvendelser til den daværende forsvarsminister fik vi ham bevæget til i det mindste at gå med til at nedsætte den styringsgruppe. Det tog så igen sin tid, for det var såmænd ikke så let at finde nogle mennesker, der ville påtage sig den meget svære opgave. Det lykkedes. Der var faktisk fire mennesker, som forsvarsministeren besluttede skulle danne styringsgruppen.

Den 31. marts 1987 blev styringsgruppen nedsat. Den arbejdede hurtigt, og i juni 1987 lagde den et notat på forsvarsministerens bord. Og hvad er der så sket? Nu er der sket en lille smule, for nu er der et sted mellem 4 og 5 mio. kr., som kan bruges til bygningsforbedringer. De kom her sent på efteråret.

Hvad har styringsgruppen fået af svar på det notat, som blev lagt på forsvarsministerens bord i juni 1987? Det vil jeg gerne vide. Har styringsgruppen fået en tilbagemelding, og hvilken tilbagemelding har styringsgruppen fået?

Jeg synes, det er for billigt af den konservative ordfører at snakke om ansvarlige politikere i

denne sammenhæng. Sådan er den historiske virkelighed.

Så vil jeg godt sige både til fru Connie Hedegaard og fru Annette Just, at det er rigtigt, at højesteretsdommen fra 1978 bekræftede Østre Landsrets dom fra et år tidligere og tilpligtede christianitterne at rømme arealet, men det er lige så interessant og egentlig mere interessant at læse Højesterets bemærkninger til sin dom. I de bemærkninger siger Højesteret bl.a., at Højesteret er udelukket fra at tilkende Christiania en brugsret ud fra menneskelige og sociale hensyn. Det er alene regering og Folketing, det tilkommer at tage stilling til dette spørgsmål. Det er så det, regering og Folketing har gjort i årene siden 1978.

Med hensyn til, hvad der skal ske i Christiania, undrer det mig lidt, at de, der har forberedt sig på denne debat i dag, ikke i højere grad har sat sig ind i, hvad der egentlig står i betænkningen til den folketingsbeslutning, der blev vedtaget den 15. maj 1986. Så havde fru Connie Hedegaard ikke behøvet at stille alle de spørgsmål til hr. Qvist Jørgensen om, hvad han mente med det, han sagde. Socialdemokratiet står selvfølgelig bag ikke bare beslutningen, men også den flertalsbetænkning, der er tilknyttet beslutningen.

Så vil jeg godt sige til forsvarsministeren, at hvis der er nogen, der har peget på, at der er alvorlige problemer i Christiania, så er det bl.a. os i denne betænkning. Det er vigtigt, at vi som lovgivere, som regering og Folketing, påtager os at være med til at løse de problemer, og vi finder ikke, som forsvarsministeren sagde, at skiftende regeringer har gjort tilstrækkeligt for at yde støtte til Christianias overlevelse. Det er jo det, det handler om, og det er jo dér, vi er uenige, det er klart. Den politiske uenighed er til stede. Den har været til stede i Folketinget lige siden 1971, og den må vi leve med. Vi er selvfølgelig nogle, der er glade for, at vi har kunnet få flertallet i alle de år, der er gået, men sådan er vilkårene. Men derfra og så til at sige, at vi ikke indser, at der er problemer derude, det er i hvert fald forkert.

På den anden side kan det godt undre, at det er så nødvendigt for ministeren og regeringspartierne – selv om kun Det Konservative Folkeparti har talt endnu – kun at påpege de negative ting i Christiania. Jeg går ud fra, at forsvarsministeren og fru Connie Hedegaard også